

ע"פ 3253/19 - מוחמד אבו חומוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3253/19

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

מוחמד אבו חומוס

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
ב-ת"פ 63709-05-18 מיום 01.04.2019 שניתן על
ידי כב' השופטת ח' מ' לומפ

תאריך הישיבה:

כ"ה בסיון התש"ף (17.06.2020)

בשם המערער:

עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה:

עו"ד חיים שוייצר

מתורגמן לשפה הערבית:

מר אשרף קרעין

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. בית המשפט המחוזי בירושלים הרשיע את המערער בעבירות של מעשה רשלנות בחומר נפץ, תקיפת שוטר

בנסיבות מחמירות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות, וזיכה אותו מחמת הספק מעבירת חבלה בכוונה מחמירה.

בגין הרשעתו בעבירות כמצוין לעיל, נגזר דינו של המערער ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים - ומכאן ערעורו על הכרעת הדין וגזר הדין.

2. בפרק העובדות של כתב האישום נטען כי ביום 18.5.2018, במהלך שעות הערב, התרחשו במספר מוקדים בעיסאויה התפרעויות רבות משתתפים. המערער נטל חלק באחת מהן, תוך שניסה לתקוף את השוטרים בנסיבות מחמירות, וידה לעברם לפחות ארבע אבנים, וידה אבנים נוספות בצוותא חדא עם אחרים בכוונה להכשילם במילוי תפקידם כחוק, היה שותף לירי זיקוקים לעברם מכוח ביצוע בצוותא, וידה בקבוק תבערה.

3. בית המשפט קמא הרשיע כאמור את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מלבד ביצוע עבירת חבלה בכוונה מחמירה, וזאת מאחר שנותר ספק בדבר ידיו בקבוק התבערה על ידי המערער.

4. בנימוקי הערעור, בעיקרי הטיעון ובטיעוניו לפנינו טען בא כוח המערער בהרחבה ובפירוט רב תוך שהוא משיג, בין היתר, על קביעות עובדה ומהימנות של בית המשפט קמא.

לשיטתו, "קיימים חורים וספקות" בגרסת המשיבה ועדיה, ובפנינו "ראיות נסיבתיות בניגוד לראיות ישירות", מחדלי חקירה ואכיפה בררנית וסלקטיבית - ועוד כהנה וכהנה טענות לפגמים בזיהוי המערער כמי שביצע את העבירות בהן הורשע בסופו של יום.

5. לאחר ששמענו באריכות את בא כוח המערער, ומנגד, את בא כוח המשיבה, ובחנו את פסק דינו המפורט והמנומק היטב של בית המשפט קמא, אנו סבורים כי דין הערעור, על שני חלקיו, להידחות.

6. בליבת נימוקי בא כוח המערער בערעורו, טענות בדבר היעדר קשר עין רציף ו"סתירות" באשר לעדות אנשי המשטרה ביחס לתיאורם את פרטי לבושו של מי שנמלט מזירת האירוע.

7. שבנו ובחנו את טענות בא כוח המערער בסוגיות המצוינות לעיל, הן לעניין "ניתוק" קשר עין רציף והן לעניין פרטי הלבוש, ואנו סבורים כי טענות אלה לא נעלמו מעיני בית המשפט קמא, אשר נתן להן מענה בהכרעת דינו.

בניגוד לטענת בא כוח המערער, בית המשפט קמא נתן אמון בעדויות השוטרים שבאו בפניו, ואף נתן מענה לטענה בדבר היעדר קשר עין רציף עם המערער מרגע הימלטותו מזירת האירוע ועד למעצרו.

בית המשפט קמא ציין בהכרעת דינו כי צפה בסרטון נ/3 המתעד חלק מאירוע ההתפרעות, בו נראים ידיו

אבנים וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון, ומצא לנכון לקבל את גרסת השוטר תומר ביחס לשאלת הזיהוי ותיאור הדמות שיידתה אבנים לעבר השוטרים במהלך ההתפרעות כמערער.

באשר לטענה להיעדר קשר עין רציף של השוטר סעיד עם הדמות שנמלטה מהאירוע, הפנה בית המשפט לעדות השוטר תומר אשר רץ בעקבות השוטר סעיד במהלך המרדף אחר המערער – ולמעשה יש לראות את עדויות השניים כמצרף אחד המשלימות זו את זו.

בסיכומי של דבר, מצא בית המשפט קמא כי התיאורים שמסרו כלל אנשי המשטרה "דומים ותואמים זה את זה בנוגע לקווים הכלליים לאירוע" וכי "אין באי ההתאמות הקלות בתיאור פרטי הלבוש כדי לפגוע באמינות העדים ולהטיל ספק לגבי השתלשלות האירועים", ואין בהן כדי להטיל ספק סביר באשר לזהותו של המערער.

הנה כי כן, בית המשפט קמא בחן את השגותיו של בא כוח המערער בתום שמיעת הראיות, אחת לאחת, ונתן להן מענה מפורט תוך שהוא מפנה למכלול החומר הראייתי שבא בפניו ולחזוקים אותם פירט בהכרעת דינו. אנו מוצאים את קביעותיו מבוססות ומעוגנות היטב.

8. על כל אלה יש להוסיף את דברי השוטר סעיד על נסיבות מעצרו של המערער לאחר שנמלט לסמטה ללא מוצא, בה נתפס בחצר בית, בציינו:

"שמעתי רעשים, מישהו מתנשף, נושם לחוץ כזה ... זיהיתי את החשוד מאחורי כל הדברים האלה מתחבא" (פרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא מיום 17.9.2018, עמ' 9 שורות 11-15).

9. מכל מקום, בנסיבות ההתפרעות בה נטל המערער חלק יחד עם האחרים, ברי כי ניתן לראותו כמבצע בצוותא, למעט כאמור בעניין יידוי בקבוק התבערה לעבר השוטרים (ראו לעניין זה גם את פסקאות 2-4 לחוות דעתי בע"פ 2648/18 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.2020)).

אשר על כן, אנו סבורים כי בדין הורשע המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מלבד עבירת חבלה בכוונה מחמירה.

10. לצד זאת, אין ממש ביתר טיעוני בא כוח המערער באשר למחדלי חקירה ואכיפה בררנית.

כעולה מהכרעת הדין, המערער נמלט מזירת האירוע, וכהגדרת בא כוח המשיבה, הוא היה זה אשר השוטרים "הצליחו לתפוס בכף" משנמלט למקום ללא מוצא. לרוע מזלו של המערער הוא היה זה אשר נתפס וחבריו הצליחו להימלט; ואלמלא כן – אף הם היו מובאים לדין.

11. באשר לעונש, בית המשפט קמא עמד על הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים של יידוי

אבנים, ובכלל זה, לעבר שוטרים וכוחות הביטחון. זאת, בפרט כאשר הדבר על רקע לאומני, ואידאולוגי - ובצדק סבר כי בנסיבות אלה יש להשית עונש מאסר בפועל על המערער.

בבוחנו את מכלול הנסיבות, ובהן נסיבותיו האישיות של המערער, מצא לנכון להטיל עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם אותו קבע (בין 9 ל-25 חודשי מאסר בפועל).

12. בסופו של יום, לא מצאנו עילה להתערב בעונשו של המערער, אשר לא בתסקיר המשלים ואף לא בפנינו מצא להכות על חטא ולהביע חרטה.

העונש אשר נגזר עליו הוא עונש ראוי והולם.

13. אשר על כן, הערער נדחה כאמור על שני חלקיו.

המערער יתייבבלשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 13.7.2020 עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ב'תמוז התש"ף (24.6.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט